

state]. *Mirovaia ekonomika i mezhdunarodnye otnosheniia*, no. 6 (1999): 55-63.

Neklessa, A. "Vneshniaia politika novogo mira: dvizhenie k nestatsionarnoy sisteme mirovykh svyazey" [The foreign policy of the new world: the movement to non-stationary system of international relations]. *Pro et contra*, vol. 7, no. 4 (2002): 10-25.

Nort, D. *Instytutsii, instytutsiina zmina ta funktsionuvannia ekonomiky* [Institutions, institutional change and economic distortions]. Kyiv: Osnovy, 2000.

Ohmae, K. *The borderless world: Power and strategy in the interlinked economy*. New York: Harper Perennial, 1991.

Stark, D. "Getearkhiia: neodnoznachnost aktivov i organi-

zatsiia raznoobrazii v postsotsialisticheskikh stranakh" [Heterarchy: the ambiguity of the assets and organization of diversity in post-socialist countries]. In *Ekonomicheskaiia sotsiologiia: novye podkhody k institucionalnomu i setevomu analizu*, 115-132. Moscow, 2002.

Stiglits, Dzh. "V teni globalizatsii" [In the shadow of globalization]. *Problemy teorii i praktiki upravleniia*, no. 2 (2003): 17-18.

Uollersteyn, I. "Obshchestvennoe razvitie ili razvitie mirovoy sistemy?" [Community development or the development of the world system?]. *Voprosy sotsiologii* (1992): 77-88.

Vallerstain, Y. *Konets znakomoho myra: sotsyolohiia KhKhI veka* [The end of the familiar world: sociology of the XXI century]. Moscow: Lohos, 2003.

УДК 338.242:67.05

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ

КОНДРАТЕНКО Н. О., ГУСАК Ю. В.

УДК 338.242:67.05

Кондратенко Н. О., Гусак Ю. В. Підходи до формування механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення машинобудівної галузі

У статті проаналізовано існуючий стан підприємств машинобудівної галузі національного господарства України у контексті організаційно-ресурсного забезпечення. Визначені певні проблеми, які якісно впливають на діяльність машинобудівних підприємств. Запропоновано структуру механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення на підприємствах машинобудівної галузі. Виділено теоретичні підходи до формування та вдосконалення механізму регулювання організаційно-ресурсного забезпечення та основні організаційно-економічні напрями економії матеріальних ресурсів, які пов'язані з комплексною та ефективною переробкою сировини та оптимальним використанням відходів, тобто вторинних ресурсів. Визначено необхідність розробки комплексних цільових програм щодо раціонального та ефективного використання ресурсів. Доведено необхідність формування механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення машинобудівної галузі на основі науково обґрунтованих підходів, який сприятиме підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної продукції.

Ключові слова: організаційно-ресурсне забезпечення, державне регулювання, формування, механізм

Рис.: 2. **Бібл.:** 11.

Кондратенко Наталія Олегівна – доктор економічних наук, доцент, професор кафедри менеджменту і маркетингу в міському господарстві, Харківський національний університет міського господарства ім. О. М. Бекетова (вул. Маршала Бажанова, 17, Харків, 61002, Україна)

E-mail: nokondratenko@yandex.ru

Гусак Юлія Володимирівна – аспірантка, кафедра менеджменту і маркетингу в міському господарстві, Харківський національний університет міського господарства ім. О. М. Бекетова (вул. Маршала Бажанова, 17, Харків, 61002, Україна)

E-mail: 949184@inbox.ru

УДК 338.242:67.05

UDC 338.242:67.05

Кондратенко Н. О., Гусак Ю. В. Подходы к формированию механизма государственного регулирования организационно-ресурсного обеспечения машиностроительной отрасли

Kondratenko N. O., Husak Yu. V. Approaches to Formation of the Mechanism of State Regulation of Organisational and Resource Provision of the Engineering Industry

В статье проанализировано существующее состояние предприятий машиностроительной отрасли национального хозяйства Украины в контексте организационно-ресурсного обеспечения. Выделены определенные проблемы, которые качественно влияют на деятельность машиностроительных предприятий. Предложена структура механизма государственного регулирования организационно-ресурсного обеспечения на предприятиях машиностроительной отрасли. Выделены теоретические подходы к формированию и совершенствованию механизма регулирования организационно-ресурсного обеспечения и основные организационно-экономические направления экономики материальных ресурсов, которые связаны с комплексной и эффективной переработкой сырья и оптимальным использованием отходов, т. е. вторичных ресурсов. Определена необходимость разработки целевых программ по рациональному и эффективному использованию ресурсов. Доказана необходимость формирования механизма государственного регулирования организационно-ресурсного обеспечения машиностроительной отрасли на основе научно обоснованных подходов, который будет способствовать повышению конкурентоспособности отечественной продукции.

The article analyses the existing state of enterprises of the engineering industry of the national economy of Ukraine in the context of the organisational and resource provision. It specifies certain problems, which qualitatively influence upon activity of engineering enterprises. It offers a structure of the mechanism of state regulation of the organisational and resource provision at engineering enterprises. It allocates theoretical approaches to formation and improvement of the mechanism of regulation of the organisational and resource provision and main organisational and economic directions of saving material resources, which are connected with a complex and effective processing of raw materials and optimal use of wastes, i.e. secondary resources. The article identifies a necessity of development of target-oriented programmes on rational and effective use of resources. Using scientifically justified approaches, the article proves a necessity of formation of the mechanism of state regulation of organisational and resource provision of the engineering industry, which would facilitate increase of competitiveness of domestic products.

Key words: organisational and resource provision, state regulation, formation, mechanism.

Pic.: 2. **Bibl.:** 11.

Ключевые слова: организационно-ресурсное обеспечение, государственное регулирование, формирование, механизм.

Рис.: 2. **Библ.:** 11.

Кондратенко Наталья Олеговна – доктор экономических наук, доцент, профессор кафедры менеджмента и маркетинга в городском хозяйстве, Харьковский национальный университет городского хозяйства им. А. Н. Бекетова (ул. Маршала Бажанова, 17, Харьков, 61002, Украина)

E-mail: nokondratenko@yandex.ru

Гусак Юлия Владимировна – аспирантка, кафедра менеджмента и маркетинга в городском хозяйстве, Харьковский национальный университет городского хозяйства им. А. Н. Бекетова (ул. Маршала Бажанова, 17, Харьков, 61002, Украина)

E-mail: 949184@inbox.ru

Kondratenko Natalya O. – Doctor of Science (Economics), Associate Professor, Professor of the Department of Management and Marketing in the Municipal Economy, Kharkiv National University of Urban Economy named after O. M. Beketov (vul. Marshala Bazhanova, 17, Kharkiv, 61002, Ukraine)

E-mail: nokondratenko@yandex.ru

Husak Yuliya V. – Postgraduate Student, Department of Management and Marketing in the Municipal Economy, Kharkiv National University of Urban Economy named after O. M. Beketov (vul. Marshala Bazhanova, 17, Kharkiv, 61002, Ukraine)

E-mail: 949184@inbox.ru

Сьогодні сучасні ринкові умови, існуюче конкурентне середовище, обмеженість ресурсів та їх здорожчання примушують керівників вітчизняних підприємств для пошуку нових, більш ефективних форм господарювання та використання більш заощадливих ресурсів у процесі виробничо-господарчої діяльності. Тому вкрай важливим для ефективного функціонування підприємств галузей національного господарства України є формування і раціональне використання ресурсного забезпечення для кожної сфери його діяльності.

Питання організаційного та ресурсного забезпечення як найважливішої умови життєдіяльності підприємств та організацій вивчалася багатьма вітчизняними та закордонними вченими-економістами, такими як: Амоша О., Білопольський Н., Василенко В., Долішний М., Дорогунцев С., Карлоф Б., Лук'янченков Н., Максимов В., Мартиненко В., Потравневий І., Сенге Питер М., Скаленко О., Чумаченко М., Швець І. та ін.

Так, Василенко В. зазначає, що «в основі функціонування підприємства повинен лежати його потенціал, визначений як «джерела», можливості, засоби, запаси, які можуть бути використані для вирішення будь-яких завдань, досягнення визначеної мети: можливості окремої особи, суспільства, держави в окремих галузях» [1]. На думку Скаленко О. «засади соціально-економічного зростання закономірно базуються на трьох основах, а саме: інформаційній, інтелектуальній та інноваційній» [2]. В. П. Мартиненко зазначає, що «технологія є тим фактором, який найбільш впливає на продуктивність, але у взаємодії з іншим фактором – кадрами» [3].

Пітер Сенге надав характеристику теорії та практиці «організацій, що самонавчаються» з погляду таких дисциплін, куди входить багато інструментів та інфраструктур, зокрема: 1) система мислення; 2) удосконалення особистості; 3) інтелектуальні моделі; 4) загальне бачення; 5) групове навчання [4]. У свою чергу Б. Карлоф приділяє увагу управлінню ресурсами для досягнення внутрішньої ефективності і під ресурсами розуміє поєднання витрат та капіталу [5].

Державне регулювання економіки має глибоке історичне коріння. Державне регулювання зумовлене появою нових економічних потреб, з якими ринок за своєю природою не може справитися. У найзагальнішому вигляді державне регулювання економіки в умовах ринкового господарства являє собою систему законодавчого, виконавчого і контролюючого характеру, здійснюваних правочинними державними установами і громадськими організаціями з метою стабілізації та пристосування існуючої соціально-економічної систем до умов, що змінюються [6]. Взагалі, сучасні ринкові механізми припускають різноплановість державного впливу на заходи, що здійснюються у межах промислової політики.

Нами визначено, що сьогодні фактично немає контролю від держави за організаційно-ресурсним забезпеченням підприємств у приватизованій сфері. Істотний дефіцит державних інвестицій для освоєння сучасних технік і технологій і технічного переозброєння потребують пошуку напрямів впливу на забезпечення планомірного і повноцінного розвитку підприємств. У такій ситуації об'єктивно виникає необхідність транс-

формації форм державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення.

В умовах інноваційного розвитку авангардних країн світу зростає актуальність подолання критичної невідповідності рівнів потенціалу інших країн інноваційно-технологічним і гуманістично-ноосферним потребам постіндустріального суспільства. Недостатні можливості країн, що розвиваються, у формуванні й управлінні розвитком людини інноваційної визначають гостроту й актуальність проблем розробки механізмів управління високотехнологічним розвитком підприємств.

В умовах ринкової економіки багатьом промисловим підприємствам важко досягати нового якісного стану за рахунок економічних, політичних та інших організаційних обмежень. При цьому можливо вичленити такі проблеми, що якісно впливають на діяльність підприємства:

- ✦ підприємницький ризик;
- ✦ ускладнення ролі топ-менеджерів;
- ✦ нові задачі управління;
- ✦ якісні здвиги у роботі з персоналом;
- ✦ пріоритети у розвитку;
- ✦ інформаційне забезпечення [7].

Машинобудівна галузь України є найважливішою галуззю промисловості. Її стан визначає стан виробничого потенціалу держави та являє собою підґрунтя для сталого розвитку та стабільного функціонування всіх галузей економіки України. Від рівня розвитку машинобудівної галузі залежать всі ключові макроекономічні показники ефективності виробництва на рівні підприємств, галузей та національного господарства в цілому. Галузева структура машинобудування є дуже різноманітною: важке машинобудування, транспортне, сільськогосподарське, верстатобудування, радіотехнічне та електротехнічне обладнання, обладнання хімічної та харчової промисловості, інше обладнання.

Сьогодні немає єдиного методичного підходу до визначення, формування і функціонування механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення, заснованого на оптимізації споживання сукупних ресурсів і спрямованого на підвищення ефективності їх використання. Тому розробка такого механізму має не лише теоретичне, але і важливе практичне значення. Необхідність побудови механізму регулювання організаційно-ресурсного забезпечення з позиції системного підходу стає більш актуальною у зв'язку з високою ресурсомісткістю продукції вітчизняних промислових підприємств і тенденцією до її збільшення.

Механізм державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення у машинобудівній галузі є складовою частиною загального механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення промисловості України і являє собою сукупність економічних важелів, методів і організаційних заходів забезпечення сучасних підприємств, які мають відповідати сучасним вимогам у сфері інноваційного розвитку економіки України.

У процесі розробки механізму регулювання організаційно-ресурсного забезпечення слід, насамперед, виходити з того, що сучасні форми і методи здійснення

цього забезпечення повинні відрізнятися підвищеною гнучкістю, реактивністю і бути уніфікованими або, напро́ти диференційованими з урахуванням факторів, що впливають, й особливо за:

- ✦ структурними елементами суспільно-економічної формації (для здійснення матеріального базису та виробничих відносин);
- ✦ стадіями відтворювального циклу;
- ✦ сферами виробничої діяльності, галузям народного господарства (у тому числі промисловості, будівництва, сільського господарства);
- ✦ регіонами країни;
- ✦ часовими періодами [8].

Вивчаючи проблему, можна виділити такі теоретичні підходи до формування та вдосконалення механізму регулювання організаційно-ресурсного забезпечення:

1) розвиток механізму регулювання організаційно-ресурсного забезпечення повинен базуватися на міждисциплінарному підході, який відображає різноманітні аспекти багатofункціональних зв'язків підприємства зі своїм середовищем функціонування;

2) побудову і аналіз застосування регулювання організаційно-ресурсного забезпечення слід здійснювати на основі системно-ситуаційного підходу;

3) необхідно вирішити питання стосовно організаційної системи регулювання організаційно-ресурсного забезпечення;

4) неможливо чітко розрізнити організаційну і економічну частини механізму регулювання організаційно-ресурсного забезпечення, оскільки всі елементи механізму взаємопов'язані і взаємодоповнюють один одного. Тому пропонується у складі регулювання організаційно-ресурсного забезпечення виділити: нормативно-правову, організаційну і практичну частини (процес та інструментарій управління);

5) доцільно ввести зворотні зв'язки в механізм регулювання організаційно-ресурсного забезпечення, оскільки це дає можливість зробити його адаптивним до умов ринкового середовища в умовах трансформаційної економіки. Тобто, він повинен бути достатньо змістовним, але простим у практичному використанні;

6) до розробки механізму регулювання організаційно-ресурсного забезпечення має залучатися якомога більше фахівців різних напрямів, крім того, його структура має бути погодженою з власниками підприємств і керівниками всіх рівнів. Такий підхід має за мету запобігти конфлікту інтересів і розширити коло пошуку напрямів удосконалення цього механізму [9].

У процесі послідовної й комплексної реалізації організаційних, економічних і технічних заходів, спрямованих на економію й раціональне використання економічних ресурсів, досягається економічний ефект, що дає змогу встановлювати конкурентоспроможну ціну й досягати конкурентних переваг на цій основі [10].

На кожному рівні управління раціональним ресурсоспоживанням механізм має свої внутрішні особливості, які за правилом, відображаються не в структурі елементів, що входять у нього, а у змісті функцій, які ви-

конують кожний з цих елементів. Формування механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення у машинобудівній галузі ґрунтується на певних закономірностях, серед яких: залежність механізму від середовища; якість основного господарюючого суб'єкта, яка дозволяє розкрити і якість всього механізму; необхідність якісного і кількісного різноманіття структури (рис. 1).

У машинобудуванні повинні бути розроблені цільові програми з раціонального та ефективного використання ресурсів, які повинні діяти за такими напрямками:

- ✦ покращення якості матеріально-технічних ресурсів, які задіяні у виробництві;
- ✦ скорочення витрат матеріально-технічних ресурсів при виробництві промислової продукції;
- ✦ зниження витрат на комплектуючі вироби та напівфабрикати;
- ✦ зниження витрат на ділові відходи при виробництві продукції;
- ✦ використання ділових відходів при виробництві основної продукції;
- ✦ використання ділових відходів при виробництві запасних частин і напівфабрикатів;
- ✦ комплексне використання напівфабрикатів;
- ✦ використання ділових металовідходів;
- ✦ використання відходів при виробництві додаткової продукції та супутніх товарів.

Регулювання організаційно-ресурсного забезпечення – це складний інтеграційний процес, що вимагає наявності системи зворотних зв'язків на всіх рівнях управління (рис. 2).

До основних організаційно-економічних напрямів економії матеріальних ресурсів відносять такі: удосконалення та підвищення наукового рівня нормування і планування матеріаломісткості продукції; розроблення і впровадження технічно обґрунтованих норм і нормативів витрат матеріальних ресурсів тощо.

Головним напрямом економії матеріальних ресурсів на підприємстві є збільшення виходу кінцевої продукції з однієї і тієї ж кількості сировини і матеріалів. Це, у свою чергу, залежить від технічного рівня виробництва, рівня кваліфікації, майстерності робітників, що виготовляють продукцію, раціональної організації матеріально-технічного забезпечення, норм витрат і запасів матеріальних ресурсів.

Важливим напрямом економії матеріальних ресурсів є скорочення витрат у виробничому процесі. Найбільші за величиною резерви підвищення рівня використання найважливіших видів матеріальних ресурсів пов'язані з комплексною та ефективною переробкою сировини та оптимальним використанням відходів, тобто вторинних ресурсів [12].

На нашу думку, слід відзначити, що з метою оцінки діяльності машинобудівної галузі національного господарства України у контексті організаційно-ресурсного забезпечення слід дотримуватися певного порядку, який би детально та всебічно давав змогу виявити стан та тенденції розвитку галузі:

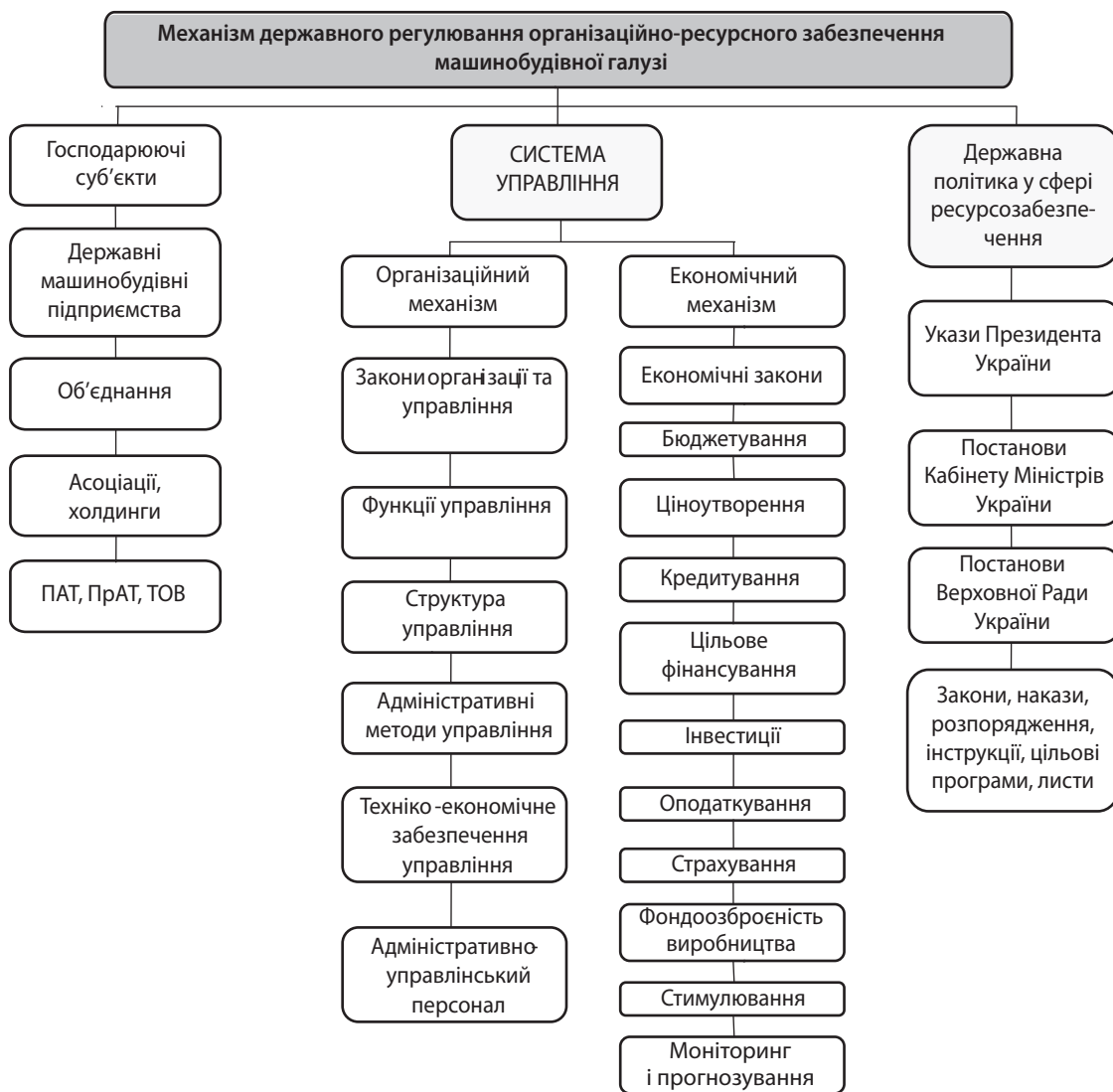

Рис. 1. Структура механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення на підприємствах машинобудівної галузі (авторська розробка)

- ✦ виявлення виробничих можливостей галузі (ступень використання виробничих можливостей та рівень застосування інноваційних технологій);
 - ✦ виявлення кадрових можливостей галузі (рівень кваліфікації персоналу та розвиненість системи мотивування працівників);
 - ✦ виявлення науково-технічних можливостей галузі (рівень витрат на науково-технічні досягнення та наукові розробки у собівартості товарної продукції);
 - ✦ виявлення маркетингових можливостей галузі (застосування принципів раціональності та ефективності використання каналів збуту продукції, гнучке ціноутворення);
 - ✦ виявлення організаційних можливостей (застосування сучасних принципів менеджменту щодо управління виробництвом і процесами, пов'язаними з отриманням підприємствами галузі найбільшого економічного ефекту);
 - ✦ виявлення фінансових можливостей (фінансова стійкість).
- Таким чином, формування механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення машинобудівної галузі національного господарства України необхідно для:
- ✦ створення нової структури управління сукупними ресурсами;
 - ✦ підвищення точності прогнозування потреби у сукупних ресурсах;
 - ✦ створення альтернативності використання ресурсів (альтернативні програми їх використання);
 - ✦ планування діяльності організації по всіх видах економічної діяльності, які пов'язані з організаційно-ресурсним забезпеченням;
 - ✦ підвищення точності розробки стратегій організації (обсяги реалізації продукції, мінімально необхідні обсяги ресурсного забезпечення);
 - ✦ якісного використання сучасного ризик-менеджменту;
 - ✦ податкового планування.

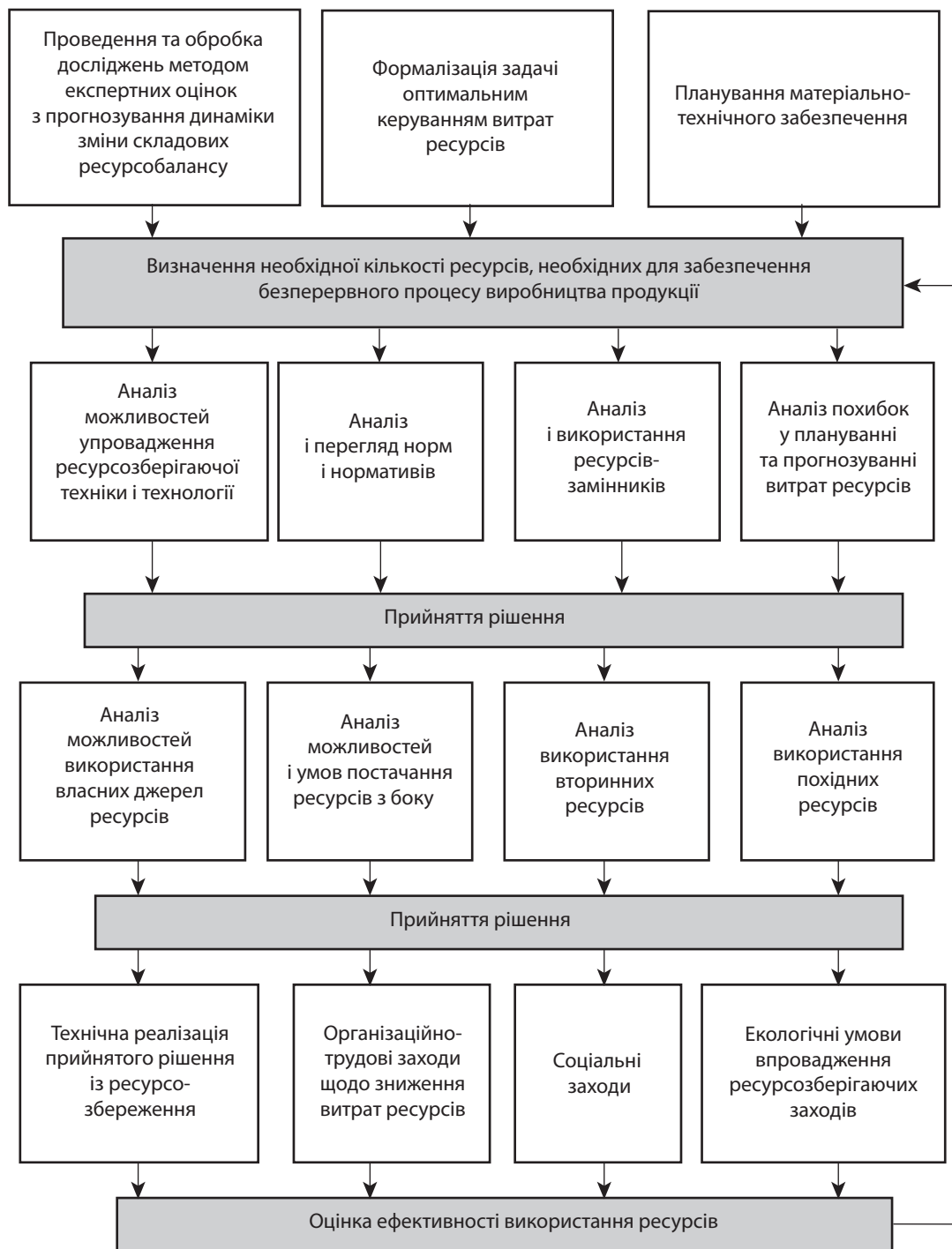

Рис. 2. Процес прийняття рішень щодо ресурсозабезпечення та ресурсозбереження [11]

ВИСНОВКИ

Резюмуючи все вищенаведене, можна стверджувати, що на сучасному етапі розвитку економіки України формування механізму державного регулювання організаційно-ресурсного забезпечення машинобудівної галузі на основі науково обґрунтованих підходів сприятиме покращенню стану галузі в контексті ефективного використання всіх наявних ресурсів і підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної продукції. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Василенко В. А. Менеджмент устійчивого розвитку підприємств : монографія / В. А. Василенко. – Київ : Центр учебної літератури, 2005. – 648 с.

2. Скаленко О. Глобальні резерви поступу: інформація + інтелект + інновації / О. Скаленко. – К. : Основи, 2000. – 394 с.

3. Мартиненко В. П. Стратегія життєдіяльності підприємств промисловості : навч. посібник / В. П. Мартиненко. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 328 с.

4. Сенге Питер М. Пятая дисциплина: искусство и практика самообучающейся организации / П. Сенге. – М. : Олимп – Бизнес, 2009. – 448 с.

5. Карлоф Б. Вызов лидеров / Б. Карлоф, С. Седерберг / Пер. со швед. – М. : Дело, 1996. – 351 с.

6. Єрохін С. А. Структурна трансформація національної економіки (теоретико-методологічний аспект) : монографія / С. А. Єрохін. – К. : Видавництво «Світ Знань», 2002. – 528 с.

7. Ягунова Н. Стратегія розвитку промислового підприємства: проблеми і рішення / Н. Ягунова, А. Зверев // Проблеми теорії і практики управління. – 2012. – № 9-10. – С. 151 – 157.

8. Кузьміна Е. А. Функціонально-стоимостной аналіз і метод ABC / Е. А. Кузьміна, А. М. Кузьмін // Методи менеджмента качества. – 2002. – № 12. – С. 6 – 10.

9. Бачинский Г. А. Социэкология: теоретические и прикладные аспекты / Г. А. Бачинский. – К. : Наукова думка, 1991. – 152 с.

10. Дикань В. Л. Фактори економічного зростання та розвитку національної економіки / В. Л. Дикань, О. М. Чупир // Вісн. економ. транспорту і промисл. – 2011. – № 36. – С. 15 – 22.

11. Кондратенко Н. О. Теоретико-методологічні засади стратегії ресурсозбереження у регіональних економічних системах : дис. ... д-ра економ. наук: 08.00.05 / Н. О. Кондратенко. – К., 2011. – 469 с.

REFERENCES

Bachinskiy, G. A. *Sotsioekologiya: teoreticheskie i prikladnye aspekty* [Sotsioekologiya: theoretical and applied aspects]. Kyiv: Naukova dumka, 1991.

Dykan, V. L., and Chupyr, O. M. "Faktory ekonomichnogo zrostannia ta rozvytku natsionalnoi ekonomiky" [Factors of economic growth and development of the national economy]. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, no. 36 (2011): 15-22.

Karlof, B., and Sederberg, S. *Vyzov liderov* [Calling the leaders]. Moscow: Delo, 1996.

Kuzmina, E. A., and Kuzmin, A. M. "Funktionalno-stoimostnyy analiz i metod ABC" [Activity-based costing method and ABC]. *Metody menedzhmenta kachestva*, no. 12 (2002): 6-10.

Kondratenko, N. O. "Teoretyko-metodolohichni zasady stratehii resursozberezhennia u rehionalnykh ekonomichnykh systemakh" [Theoretical and methodological principles of resource conservation strategies in regional economies]. *Dys. ... d-ra ekonom. nauk: 08.00.05*, 2011.

Martynenko, V. P. *Stratehiia zhyttiedialnosti pidpriemstv promyslovosti* [The strategy of the enterprise industry]. Kyiv: Tsentri navchalnoi literatury, 2005.

Senge, Peter M. *Piataia distsiplina: iskusstvo i praktika samobuchaiushcheyisya organizatsii* [The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization]. Moscow: Olimp – Biznes, 2009.

Skalenko, O. *Hlobalni rezervy postupu: informatsiia + intelekt + innovatsii* [Global reserves of progress: information innovation intelligence]. Kyiv: Osnovy, 2000.

Vasylenko, V. A. *Menedzhment ustoichyvoho rozvytyia predpriiatyi* [Management of sustainable development of enterprises]. Kyiv: Tsentri uchebnoi lyteratury, 2005.

Yagunova, N., and Zverev, A. "Strategiia razvitiia promyshlennogo predpriiatia: problemy i resheniia" [The strategy of development of industrial enterprises: problems and solutions]. *Problemy teorii i praktiki upravleniia*, no. 9-10 (2012): 151-157.

Yerokhin, S. A. *Strukturna transformatsiia natsionalnoi ekonomiky (teoretyko-metodolohichniy aspekt)* [Structural transformation of the national economy (theoretical and methodological aspects)]. Kyiv: Svit Znan, 2002.

УДК 336.143.01

БЮДЖЕТНА ПОЛІТИКА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНУ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ

ВОЗНЯК Г. В.

УДК 336.143.01

Возняк Г. В. Бюджетная политика та її вплив на економічний розвиток регіону: теоретичні аспекти

У статті проаналізовано та систематизовано наукові погляди дослідників на визначення поняття «бюджетна політика». Запропоновано та обґрунтовано концептуальне авторське бачення бюджетної політики регіону. Виокремлено її структурні елементи, надано їх характеристику та виділено вектор впливу. Наведено класифікацію типів бюджетної політики. У результаті дослідження визначено особливості та протиріччя впливу бюджетної політики на економічний розвиток регіону. Доведено, що не існує єдиної, усталеної думки в питаннях впливу відносних обсягів державних видатків на економічний розвиток. Запропоновано подальші дослідження проводити з урахуванням як позитивних, так і негативних наслідків впливу бюджетної політики на економічний розвиток.

Ключові слова: бюджетна політика, розвиток регіону, бюджетні ресурси, формування, реалізація.

Рис.: 1. **Табл.:** 1. **Бібл.:** 30.

Возняк Галина Василівна – кандидат економічних наук, старший науковий співробітник, докторант Інституту регіональних досліджень НАН України (вул. Козельницька, 4, Львів, 79026, Україна)

E-mail: gvoznjak@gmail.com

УДК 336.143.01

UDC 336.143.01

Возняк Г. В. Бюджетная политика и ее влияние на экономическое развитие региона: теоретические аспекты

Voznyak H. V. Budget Policy and its Influence upon the Economic Development of a Region: Theoretical Aspects

В статье проанализированы и систематизированы научные подходы к определению понятия «бюджетная политика». Предложено и обосновано концептуальное авторское видение бюджетной политики региона. Приведена характеристика структурных элементов бюджетной политики региона и возможные пути влияния. Предложена классификация типов бюджетной политики. В результате исследования установлены особенности и противоречия влияния бюджетной политики на экономическое развитие региона. Обосновано отсутствие единого мнения в вопросах относительных объемов государственных расходов на экономическое развитие. Предложено проводить исследования с учетом как позитивных, так и негативных последствий влияния бюджетной политики на экономическое развитие.

The article analyses and systemises scientific approaches to definition of the "budget policy" notion. It offers and justifies the conceptual author's vision of the budget policy of a region. It provides a characteristic of structural elements of the budget policy of a region and possible ways of influence. It offers classification of types of the budget policy. The study helped to establish specific features and contradictions of influence of the budget policy upon economic development of a region. The article justifies absence of a common opinion in issues of respective volumes of state expenditures on economic development. It offers to conduct studies with consideration of both positive and negative consequences of influence of the budget policy upon economic development.

Key words: budget policy, development of a region, budget funds, formation, realisation.

Pic.: 1. **Tabl.:** 1. **Bibl.:** 30.

Ключевые слова: бюджетная политика, развитие региона, бюджетные средства, формирование, реализация.

Рис.: 1. **Табл.:** 1. **Библ.:** 30.

Возняк Галина Васильевна – кандидат экономических наук, старший научный сотрудник, докторант Института региональных исследований НАН Украины (ул. Козельницкая, 4, Львов, 79026, Украина)

Voznyak Halyna V. – Candidate of Sciences (Economics), Senior Research Fellow, Candidate on Doctor Degree of the Institute of Regional Researches NAS of Ukraine (vul. Kozelnytska, 4, Lviv, 79026, Ukraine)
E-mail: gvoznjak@gmail.com